

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato

28. juni 2017

J nr. 2017 - 1986

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget har i brev af 31. maj 2017 stillet mig følgende spørgsmål 309 alm. del, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF).

Spørgsmål 309

Ministeren har ofte understreget ønsket om, at udbygningen med vedvarende energi skal ske billigst muligt. En analyse foretaget af ESP Consulting for Vindmølleindustrien viser, at Energikommisionens forslag til tilskudsdesign baseret på fast-tillæg vil resultere i højere tilskudsudgifter end en model baseret på fast-pris-kontrakter (CFD), som har været anvendt med succes for havvind i Danmark og de fleste europæiske lande. Kan ministeren bekræfte, at Energikommisionens forslag til tilskudsdesign vil resultere i højere tilskudsudgifter end nødvendigt?

Svar

ESP Consultings analyse belyser en række fordele ved fastpris-kontrakter – men forholder sig kun meget lidt til de mange ulemper, som efter min mening følger af fastpris-kontrakter. Samlet set finder jeg ikke, at ESP Consultings analyse er retvisende, og jeg er dermed ikke enig i analysens konklusioner, som er noget ensidige.

Ved fastpris-kontrakter får vindmølleejeren altid en bestemt pris pr. produceret kWh, uanset markedsprisen. Ved et fast pristillæg er indtjeningen for vindmølleejeren den til enhver tid gældende markedspris plus tillægget. Markedsprisen udtrykker værdien af elektriciteten for samfundet. Der er derfor større værdi i elektricitet fra vedvarende energikilder, hvis den produceres, når prisen er høj, end når den er lav.

Investorer kan til en vis grad påvirke, hvornår vindmøllen producerer og til hvilken markedspris ved at vælge placering og design af møllen. Ved f.eks. at vælge et større rotorareal ift. generatorstørrelsen kan møllen producere mere strøm i perioder med mindre vind, men derimod mindre i perioder med meget vind.

**Energi-, Forsynings- og
Klimaministeriet**

Stormgade 2-6
1470 København K

T: +45 3392 2800
E: efkm@efkm.dk

www.efkm.dk

Med et fast pristillæg har investor incitament til at udforme og placere møllen således, at der opnås den højeste markedspris pr. produceret kWh. Ved fastpris-kontrakter er dette incitament derimod helt fjernet.

Ved en fastpris-kontrakt har producenterne derfor incitament til at producere mest muligt - uanset tidspunkt eller sted. Der gives dermed incitament til at opstille møller, der producerer meget, når der er meget vind, og elprisen i forvejen er lav. Dette fører til endnu lavere elpriser på disse tidspunkter. Da der således især produceres meget, når elprisen i forvejen er lav, er der alt andet lige behov for højere støtte end ved et fast pristillæg. Det fører derfor til højere udgifter for staten.

Ved et udbud vil de investorer, der kan opnå en højere indtjening gennem markedet – dvs. større spotprisindtægt – kunne byde et lavere pristillæg. Det samme gælder ikke, hvis der bydes på en fast pris.

Hertil kommer, hvordan risici placeres investor og staten imellem. Umiddelbar er det korrekt, at fastpris-kontrakter fører til mindre risiko for investor, og derfor til et lavere tilskudsbehov og lavere støtteudgifter. Der er dog andre effekter ved fastpris-kontrakter, som ikke medtages i den omtalte analyse.

Ved at flytte risici fra investor til staten mindskes investorenes afkastkrav, hvorfor de alt andet lige har behov for mindre støtte. Men, som rapporten også nævner, fjernes risikoen ikke, men flyttes derimod til staten, som nu bærer risikoen for, at støtteudgifterne kan blive højere end forventet. Det forhold, at der er risici for investorer vedrørende udviklingen i indtægter er også kendt fra andre områder. Disse risici bæres normalt af investorerne i andre typer af markeder.

Højere risiko medfører omkostninger for staten. Udsving i statsbudgettet skal sandsynligvis kompenseres på andre områder, hvilket fører til større risiko/usikkerhed der.

Når den langsigtede prisrisiko for investorerne fjernes, vil de agere anderledes, hvilket kan have nogle samfundsøkonomisk u hensigtsmæssige effekter. Der kan således være forskel i de forskellige VE-teknologiers eksponering for langsigtet prisrisiko. Teknologier som kan styre deres produktion (biomasse, biogas) er formentligt mindre eksponeret for denne form for risiko. Hvis denne risiko fjernes, tages der ikke højde for det i investeringer i VE.

Med venlig hilsen

Lars Chr. Lilleholt